

CONVIURE AMB ELS NYAPS URBANÍSTICS Ignasi Segon

Vaig néixer a Manresa ara fa 60 anys en el barri de les Escodines i puc dir que aquesta ciutat em produeix sentiments contradictoris: per una banda la tinc com a meva i m'hi sento arrelat i l'estimo, per altra banda hi veig una gran distància entre la ciutat que jo voldria que fos i la que en realitat tenim. Superat el franquisme es va fer una transició també en termes urbanístics i varem viure un esclat de noves aportacions i la restitució d'edificis modernistes de gran vàlua. Més properament hem comptat amb projectes emblemàtics com el Conservatori de Música i el Kursaal. Ara però, sembla que entrem en la època dels despropòsits.

Bona part dels projectes que havien d'impulsar la ciutat estan naufragant un per un a cavall de la incompetència. Un espai com el de la Reforma s'ha convertit en un gran sòcol bunquerià que sembla voler fer ombra amb la Seu, l'edifici més emblemàtic de la ciutat. Metres cúbics de ciment embolcallant un pàrquing sobredimensionat i unes obres de mai acabar. Pujant per torrent de Sant Ignasi una gran estructura metàl·lica tapa materialment l'emblemàtica façana de Cala Asols, algú la ha batejat

com la "passera dels mamuts", masses tones de ferralla per un simple pas de vianants (que era del tot necessari). A l'espai de can Font un immens mur que sembla no acabar-se mai i que amb la pretensió de salvar el desnivell, tapa allò que vol ressaltar, esdevé en realitat una barrera visual de formigó que separa el bosquet del barri de la Parada. Que se'n ha fet de la porxada de l'antiga presó al actual Casal de les Escodines? S'ha amagat darrera d'una opaca estructura moderna. No cal dir com vivim el naufragi del projecte de la Fabrica Nova, un cop

aniquilats o mutilats els antics edificis que en altres ciutats haurien conservat i preservat.

El que realment ens ha deixat més perplexos és el parc Vila Closas, era un espai esperat i ara un cop acabat costa de veure-hi persones que en gaudeixin. S'equivoquen o s'ha equivocat l'equip d'arquitectes municipals que amb el beneplàcit dels polítics han deixat fer aquest projecte. No es pot acceptar un parc amb 7 aparatosos intrusos, 7 gàbies de metall al més clàssic estil de Guantanamo. La gent de la ciutat volem gaudir d'un parc amb arbres i un tros de cel i ara els trobem engabiats. Si busquem calma i tranquil·litat hem tenir cura de la mainada que no ensopeguin en un dels nombrosos paranys. Una sola taula de ping pong acull quantitat d'adolescents que esperen poder-hi jugar, una sola taula!! On són els jocs per infants normals en tots els parcs? O és que es van gastar el pressupost en ferralla. Quan exposàvem aquesta realitat a l'alcalde Josep Camprubí i a la regidora M. Àngels Mas el dia de lliurament de les 1410 signatures en contra, alguna cosa ens va fer pensar que tot seguiria igual. Continuaran buscant qui beneeixi aquests projectes i dissortadament haurem de conviure amb les "meravelles" d'uns tècnics que han experimentat amb els diners de tots els contribuents. Dissortadament la ciutat seguirà essent encara massa grisa.

